

PROHODUL

PROFONDUL

DOMNULUI DUMNEZEU ȘI MÂNTUITORULUI NOSTRU
IISUS HRISTOS

CARE SE CÂNTĂ ÎN SFÂNTA ȘI MAREA VINERI SEARA
LA PRIVIGHERE

Intocmit după originalul grecesc, prelucrat și
îmbunătățit cu mai multe cântări pe muzichie

de

Paharnicul DIMITRIE SUCEVEANU
Fost Protosaltul Sfintei Mitropolii a Moldovei.

TIPĂRIT ÎN ZILELE

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

ȘI SUB PĂSTORIA

I. P. S. PATRIARH MIRON

*Cu aprobarea și binecuvântarea Sfântului Sinod al Sfintei
noastre Biserici Autocefale Ortodoxe Române.*

EDIȚIA V-a

BUCUREȘTI

TIPOGRAFIA CĂRȚILOR BISERICEȘTI

1928

*Donatie
de la M. I. Stanculescu
dec 2001
100x-2002 protosalt*

*PROF. FELICIA ȘI
CORNEL ARION
BIBLIOTECA PERSONALĂ
Nr. _____*

ÎN SFÂNTA ȘI MAREA SÂMBĂȚĂ

Toacă la patru ceasuri din noapte, și adunându-ne în Biserica începem Utrenia zicând preotul: Bine este cuvântat Dumnezeuul nostru... Iară noi: Sfinte Dumnezeule... Și după Tatăl nostru... Doamne miluește de 12 ori, și Slavă Sfintei, celei de o ființă și de viață făcătoarei Treimi.

Și cetim cei șase Psalmi, apoi Ectenia mare și Troparul glasul al 2-lea.

Di

Dumnezeu este Domnul și
s'arătătorul nostru
cuvântătorul cel care vine întru noi
Do omni uului

Iisus cel cu bună chip de
preluminare și răsturnătorul
giurgiu în fașurându-l și cu mirame

în mor mâ â ânt nou în gro pâ â â â ân du-l
l-a pu us

SLAVĂ...

Câ â â ând te a ai po go rît la moar te
Ce la ce ești Vi iea ța cea fă ră de moa ar te a
tun cea ia dul ai o mo rît cu stră lu ci rea
Dum ne ze i i i rii și când ai în vi iat pre
cei morți din ce le de de subt toa te pu te ri le
Ce rești au stri ga at Dă tă to ru le de vi
iea ța Hri stoa a a se Dum ne ze ul no stru
sla vă ă Ți i e

ȘI ACUM...

Mi ro no si i țe le fe mei stând lân
gă mormânt In ge rul a stri i i ga at
Mi ru ri le morți lor sunt cu vi in cioa se

iar Hri stos pu tre ju u u nei s'au a ră ta

at stre e e i i i in.

După aceasta paracliserul dă lumânări fraților și cântăm:
Feriți cei fără prihană... pe glasul al 5-lea, cu pripelile la
3 stări: la starea cea dintâiu cădește cel mai mare, la a
doua stare și la a treia, preoții pe rând. După aceea cântă
întâiu cel mai mare, pripeala aceasta în mijlocul bisericii
cădind în chipul Crucii.

Stih: Feriți cei ce fără prihană în cale, cari umblă în
legea Domnului. Glasul al 5-lea.

Pa y

I î în mor mâ â â â ânt Vi i iea a a ța

a a pu u uş a ai fo o o o ost Hri stoa a se
 şi s'au spăi mâ ân ta a at o o o o o şti le
 I î în ge e e reşti ple că ă ciu u nea a a
 Ta cea mu u u ul tă prea a slă ă ă vi i ind

ALTUL $\frac{n}{q} \frac{r}{x}$

I n mor mânt Vi iea ă pus ai fo ost Hri stoa a
 se şi s'au spăi mân tat o o şti le In ge reşti
 ple că ciu nea Ta cea mu ul tă preaslă ă vi i ind

Fericiţi cei ce cearcă mărturisirile lui, cu toată inima vor
 caută pre dânsul.

Dar cum mori vieată? Şi cum şezi în groapă?
 Şi împărăţia morţii o pierzi de tot, şi pre morţii cei
 din iad îi înviezi?

Că nu cei ce lucrează fărădelege, în căile lui au umblat.

Te slăvim pre tine, Doamne, Iisuse, şi 'ngroparea
 îţi cinstim şi patimile, că din munca iadului ne-ai
 mântuit.

Tu ai poruncit poruncile tale, ca să le păzească foarte.

Cel ce-ai pus pământul, cu măsuri Hristoase, cum
 şezi astăzi în mormânt Ziditorule? Şi din gropi pre
 cei ce au murit, înviezi.

O de s'ar îndreptă căile mele, să păzească îndreptările tale.

Iisuse al meu, Impărate a toate, ce-ai venit la cei din iad acum căutând? Vrând să desrobești pre neamul omenesc,

Atuncea nu mă voi rușina, când voi căuta spre toate poruncile tale.

Stăpânul a toate, mort se vede 'n groapă, și deșertătorul gropilor morților, în mormânt se incuie ca un muritor.

Mărturisii mă-voiu ție întru îndreptarea inimii, când mă voi învăța judecățile dreptății tale.

În mormânt vieața, ai fost pus Hristoase, și cu moartea ta pre moarte o ai pierdut, și ai izvorit vieață veșnică.

Îndreptările tale voi păzi, nu mă părăsi până în sfârșit.

Cu cei răi, Hristoase, ca un rău vinovat, socotit ai fost, dar ne-ai îndreptat pre noi, și din amăgirea celui rău ne-ai scos.

Întru ce-și va îndreptă tânărul calea sa? Când va păzi cuvintele tale.

Cel frumos cu chipul, decât oamenii toți, ca un om se vede mort și fără de chip, cel ce firea toată a înfrumusețat.

Cu toată inima mea te-am căutat pre tine, să nu mă lepezi dela poruncile tale.

Iadul cum va răbdă, viind Tu într'însul? Și cum nu se va zdrobi 'ntunecându-se? Că de fulger și de rază va orbi.

Întru inima mea am ascuns cuvintele tale, că să nu greșesc ție.

$\begin{matrix} \text{r} \\ \text{q} \end{matrix} \quad \text{x}$

Dul cea mea a a lu mi nă și mân tu
 u i toa re cum în groa pă 'ntu ne coa a să te-ai
 în cu ia o ne spu sa Ta a răb da re e
 bu nu le.

Bine ești cuvântat Doamne, învață mă îndreptările tale.

Nici de duhuri firea, se pricepe Doamne, nici mulțimea fără de trupuri pot povesti, taina îngropării tale neajungând.

Cu buzele mele am vestit toate judecățile gurii tale.

O minuni streine! O ce lucruri nouă! Cel ce-mi dă suflare mie se poartă mort, îngropându-l mâinile lui Iosif.

În calea mărturiilor tale m'am desfătat ca întru toată bogăția.

Și 'n mormânt ai apus, și de sân părintesc nici cum nu te-ai despărțit Hristoase al meu, strein lucru amândouă și slăvit.

Întru poruncile tale mă voiu deprinde, și voiu cunoaște căile tale.

Adevăr Impărat, pământesc și ceresc, de și 'n mic mormânt te 'ncui Iisusul meu, dar de toată ta făptură te cunoști.

Intru îndreptările tale voiu cugetă, nu voiu uită cuvintele tale.

Tu 'n mormânt fiind pus, Ziditor Hristoase, temelia de desubt s'a cutremurat, și gropi ale multor oameni s'au deschis.

Răsplătește robului tău, viează-mă și voiu păzi cuvintele tale.

Cel ce în palmă, tot pământul ține, sub pământ acum trupește se ține mort, mântuind pre morții cei din iad legați.

Descopere ochii mei, și voiu cunoaște minunile din legea ta.

Din stricare Doamne, m'ai suit pre mine; și murind acum, la cei morți te-ai pogorit, ș'ai zdrobit puterea toat'a iadului.

Nemernic sunt eu pre pământ, să nu ascunzi dela mine poruncile tale.

Ca lumina 'nsfeșnic, se ascunde acum sub pământ ca sub obroc trupul Domnului, și din iad gonește întunerecul.

Iubit-a sufletul meu ca să dorească de judecățile tale în toată vremea.

Mulțimea de oștiri, cea 'nțelegătoare, dimpreună cu Nicodim și Iosif, merg să îngroape pre cel ce e neîncăput.

Certat-ai pre cei mândri: blestemați cei ce se abat dela poruncile tale.

ן
q x

M u rind Tu de vo e subt pă mâ â ânt te-ai
su pus ^ןq și pre mi ne ce-am fost mort I i su
sul meu ^א de a ma ra ne a scul ta a re mai
scu u la a at ^ןq

Ia dela mine ocară și defăimarea, că mărturiile tale am căutat.

S'a schimbat făptura, privind patima ta, că cu tine au pătimit toate câte sunt, făcător a toate cunoscându-te.

Pentru că au șezut boierii, și asupra mea clevetiau, iară robul tău se învăță îndreptările tale.

A vieții piatră, întru sine luând, cel a toate mănător iad a aruncat, morții cei din veac ce-i înghițise el.

Cu mărturiile tale cugetarea mea este, și sfaturile mele îndreptările tale.

În mormânt nou te-ai pus, înnoind Hristoase
firea oamenilor Tu, din morți înviind, după cum se
cade ca un Dumnezeu.

Lipitu-s'a de pământ sufletul meu, viează mă după
cuvântul tău.

Pre pământ pogorînd, să 'nnoești pre Adam, și
pre acesta negăsind, jos te-ai pogorît, pân' la iad
Stăpânul meu și l-ai aflat.

Căile mele le-am mărturisit și m'ai auzit, învață-mă îndrep-
tările tale.

Pământul de frică s'a clătît Cuvinte, și 'ncă
soarele lumina sa ș'a ascuns, apuind tu Ziditorul
sub pământ.

Calea îndreptărilor tale fă să o înțeleg, și mă voiu deprinde
între minunile tale.

Ca un om ai murit de-a ta voie Doamne, ș'ai
sculat pre morți din gropi ca un Dumnezeu, ș'ai dat
tuturor vieță veșnică.

Dormitat-a sufletul meu de trândăvie, întărește-mă între
cuvintele tale.

Vărsând rîu de lacrimi, preste tine a plîns, cea
curată ca o Maică ș'a glăsuît: oarecum te voiu în-
gropă Fiul meu?

Calea nedreptății depărtează-o dela mine, și cu legea ta mă
miluește.

Ca grăunțul de grâu, intrînd tu în pământ, spic
prea mult înmulțitor nouă ne-ai crescut, înviind pre
oamenii cei din Adam.

Calea adevărului am ales, și judecățile tale n'am uitat.

$\frac{n}{q} \bar{x}$

S ubt pă mânt te-ai a scuns ca un soa a re
 a cum și cu moar tea ca 'ntr'o noa a pte te-ai în
 vă lit ci ră sai mai mu ult Mân tu i i to ru ul meu

Lipitu-m'am de mărturiile tale, Doamne nu mă rușină.

Cum ascunde luna fața cea de soare, așa groapa te-a ascuns și pre tine acum, cel ce prin trupeasca moarte ai apus.

Pe calea poruncilor tale am alergat, când ai desfătat
 inima mea.

Iisus vieața, gustând moarte acum, pre toți oamenii din moarte i-a slobozit, și vieața tuturor le-a dăruit.

Lege pune mie Doamne calea îndreptărilor tale, și o voiu căută pre dânsa totdeauna.

Pre Adam cel dintâiu, prin păcat omorit, la vieața ridicându-l cu moartea ta, Adam nou prin trup te-ai arătat acum.

Înțelepțește-mă și voiu căută legea ta și o voiu păzi pre ea cu toată inima mea.

Cereștile cete, mort văzând pre Stăpân, pentru noi s'au spăimântat și s'au învălit, și cu aripile s'au acoperit.

Povățuește-mă în calea poruncilor tale, că aceea am voit.

Iosif, Cuvinte, pogorându-te mort, de pre lemn acum în noul mormânt te-a pus ; ci 'nviează Doamne mântuind pre toți.

Pleacă inima mea la mărturiile tale, și nu la lăcomie.

Bucurie Doamne, fiind îngerilor, întristare lor acum le-ai pricinuit, cu trup mort ca pre un om văzându-te.

Intoarce ochii mei să nu vadă deșertăciune, în calea ta mă viează.

Suind tu pre Cruce, împreună' ai suit și pre oamenii cei vii ; iar mergând la iad, ai sculat dintr'însul pre cei morți din veac.

Pune robului tău cuvântul tău, intru frica ta.

Ca un leu tu, Doamne, adormind cu trupul, ca un puiu de leu te scoli, cela ce-ai fost mort, lepădând greimea bătrânețelor.

Ia ocară mea carea am prepus, că judecățile tale sunt bune.

q x

Te-ai îm pu uns în coa stă ce la ce e e din

coa stă pre stră moa şa ai zi dit di în
 A dam în tâiu şi ne-ai dat iz vor de da ar cu
 ră ți i to o or

Iată am dorit de poruncile tale, întru dreptatea ta mă viează.

Să junghiă cu taină, mai 'nainte mielul; iar de față Tu acum înjunghindu-te, de păcat făptura ta o curățești.

Și să vie preste mine mila ta, Doamne, mântuirea ta după cuvântul tău.

Cine dar va spune, chip nou și înfricoșat? Astăzi cel ce stăpânește făpturile, pătimește pentru noi și moare vrând.

Și voi răspunde cuvânt celor ce mă ocărăsc, că am nădăjduit întru cuvintele tale.

Cel ce dă vieată, cum acum moare vrând! Strigau îngerii de spaimă fiind cuprinși; și cum Dumnezeu se 'ncuie în mormânt.

Și să nu iei din gura mea cuvântul adevărului până în sfârșit, că întru judecățile tale am nădăjduit.

Din coasta ta Doamne, cea însulițată, izvorăști mie vieată și mă prefaci, dându-mi daruri și iertare de păcat.

Și voi păzi legea ta, pururea în veac și în veacul veacului.

Tins fiind pre Cruce, ai chemat pre oameni; iar curată coasta ta împungându-se, tuturor iertare dai Iisusul meu.

Și am umblat întru lărgime, că poruncile tale am căutat.

Cel cu chip cuvios, te gătește frumos, și te 'ngroapă ca p'un mort încuviințat, și de-al tău chip mult se'nfricoșează acum.

Și am grăit întru mărturiile tale, înaintea împăraților și nu m'am rușinat.

Sub pământ de voie, ca un mort pogorînd, pre cei muritori la ceruri i-ai ridicat, ca pre cei ce de acolo au fost căzuți.

Și am căutat la poruncile tale pe care le-am iubit foarte.

De te-ai și văzut mort, dar viezi ca un Domn, și la cer pre pământeni Iisusul meu, îi ridici ca un Atotstăpânitor.

Și am ridicat mâinile mele către poruncile tale pe care le-am iubit.

De te-ai și văzut mort, dar ești viu Dumnezeu, și pre oamenii cei morți pre toți înviezi, omorînd de tot p'al meu omorîtor.

Și m'am deprins întru îndreptările tale.

q̄ x̄

Q o ce bu u cu ri e ce dul cea a a țã
mul tă q̄ au fost ce e ea ce au um plut pre
e toți cei din iad ōh strã lu cind lu mi na Ta a Hri
sto su ul me e eu q̄

Pomenește cuvintele tale robului tău, de care mi-ai dat
nădejde.

Laud îngroparea, mă închin patimilor și puterea

îți slăvesc, milostivule, că m'a deslegat de patimi
putrede.

Aceasta m'a mângâiat întru smerenia mea, că cuvântul
tău m'a viat.

Asupra ta Doamne sabii s'au ascuțit, și-a puter-
nicului sabie s'a tâmpit, și cea din Edem s'a biruit
acum.

Cei mândrii au făcut călcare de lege foarte, iară eu dela
legea ta nu m'am abătut.

Văzând Mielușeaua pre al său Miel înjunghiat,
pătrunzându-se cu inima s'a rănit, și pre turmă 'n-
deamnă să se vaete.

Adusu-mi-am aminte de judecățile tale cele din veac
Doamne, și m'am mângâiat.

De te 'ngropi în mormânt, de te duci și în iad,

dar și gropile Iisuse le-ai deșertat, și pre iad Hristoase l-ai golit de tot.

Măhnire m'a cuprins despre cei păcătoși, cari părăsesc legea ta.

Mântuitorul meu, sub pământ pogorînd, pre toți oamenii din moarte i-ai înviat, și la slava Tatălui i-ai înălțat.

Căutate erau de mine îndreptările tale, în locul nemeritiei mele.

Unul din Treime, defăimată moarte rabdă pentru noi cu trupul binevoind, se tem toate și pământul tremură.

Adusu-mi-am aminte noaptea de numele tău, Doamne, și am păzit legea ta.

Strănepoții Iudei, ceia ce au ieșit ca dintr'un izvor amar în mormânt au pus, pre cel ce le-a dat lor mana de demult.

Aceasta s'a făcut mie, că îndreptările tale am căutat.

U
X

V i no vat se tra ge cel prea dre ept la Pi
lat și la moar tea cea de cru u ce se ju de
că și se o sân de ște ce el ce ju de e că ă ă

Partea mea ești, Doamne, zis-am să păzesc legea ta.

Falnice Israil, ucigașe popor, pentru ce-ai ales

mai bine pre Varavà, și pre Domnul pentruce l-ai răstignit?

Rugatu-m'am feții tale cu toată inima mea, miluește-mă după cuvântul tău.

Cel ce-ai zidit pre om, din pământ cu mâna, pentru dânsul te-ai făcut om firesc cu trup, și de bună voia ta te-ai răstignit.

Cugetat-am la căile tale, și am întors picioarele mele la mărturiile tale.

Fiind ascultător Tatălui, Cuvinte, pân'la iad te-ai pogorit, Iisusul meu, și pre neamul omenesc l-ai înviat.

Gătitu-m'am și nu m'am turburat a păzi poruncile tale.

Vai lumina lumii! Vai a mea lumină! Iisusul meu a toate doritul, cu amar strigă Fecioara și plângea.

Funiile păcătoșilor s'au înfășurat împrejurul meu, și legea ta n'am uitat.

Ucigaș și vrăjmaș, pizmătareț popor, rușinează-te măcar înviind Hristos, de mährama și de giulgiurile lui.

In miezul nopții m'am sculat să mă mărturisesc ție spre judecățile dreptății tale.

Vino ucigașe, vânzător ucenic, și-mi arată răutatea năravului, pentru cât folos ai vândut pre Hristos?

Părtaș sunt eu tuturor celor ce se tem de tine, și celor ce păzesc poruncile tale.

Ca cum ai fi fost drept, oarbe și nebune, așa

te-ai fățarnicit pierzătorule, și-ai vândut pre cel fără de preț cu bani.

De mila ta Doamne plin este pământul, îndreptările tale mă învață.

Ce preț sfântului mir, și ceresc ai aflat? Și ce vrednic de potriva lui ai luat? Muncă, iad, satano și te-ai spânzurat.

Bunătate ai făcut cu robul tău Doamne după cuvântul tău.

X

De iu bești pre să ra aci și de mi i ir
 te scâr bești ce se var să cu ră țind mul
 te su fle te a poi cum pe a ur mân tu u
 i rea a vi i inzi

Bunătate și învățătură și cunoștință mă învață, că poruncile tale am crezut.

O Cuvinte, Doamne, o al meu dulce Fiu! Cum de-a treia zi 'ngroparea îți voi răbdă? Mi se rupe inima ca unei maici.

Mai nainte de ce m'am smerit eu am greșit, pentru aceasta cuvântul tău am păzit.

Cine-mi va da apă? și izvor de lacrimi, ca să plâng pe prea iubit dulcele meu Fiu, a strigat Fecioara maica și a zis.

Bun ești tu Doamne, și întru bunătatea ta mă învață îndreptările tale.

O munți 'nalți și dealuri, și voi oamenii toți, plângeți și vă întristați împreună acum, și cu mine maică tânguți-vă.

Inmulțitu-s'a spre mine nedreptatea mândrilor, iară eu cu toată inima voiu cercă poruncile tale.

Când te voiu mai vedeă făr-de ani Lumină, bucuria, mângâierea, dulceața mea, a strigat Fecioara văitându-se.

Inchiegatu-s'a ca laptele inima lor, iar eu la legea ta am cugetat.

De ești acea piatră, cea netăiată tu, dar ca cel ce ești izvor de te-ai și tăiat, apă vie de vieață dă-ruești.

Bine este mie că m'ai smerit, ca să mă învăț îndreptările tale.

Ca dintr'o fântână, din îndoitul râu, ce din coastă-ți s'a vărsat, bând ne adăpăm, și vieții veșnice ne 'mpărtaşim.

Bună este mie legea gurii tale, mai vârtos decât mii de aur și de argint.

De voie, Cuvinte în groapă mort te-ai văzut, dar ești viu și scoți pre oameni precum ai zis, cu învierea ta Mântuitorul meu.

Slavă..

Te cântăm Cuvinte, Doamne al tuturor, și pre Tatăl împreună cu Duhul sfânt, și 'ngroparea ta cea sfântă prea slăvim.

Și acum...

Te slăvim Curată, maica lui Dumnezeu, și cinstim cei credincioși punerea 'n mormânt, a al tău Fiu și al nostru Dumnezeu,

Și iarăș Stihul cel dintâiu.

n x

In mor mânt vi ea ță pus ai fo ost Hri stoa a
 se și s'au spăi mân tat o o ști le In ge rești
 ple că ciu nea Ta cea mu ul tă prea slă ă vi i
 i i i i i ind

Apoi Ectenia mică, și acest Ecfonis.

Că s'a binecuvântat numele tău, și s'a prea slăvit Impărăția ta, a Tatălui și a Fiului și a sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

A DOUA STARE

Incepe iarăş cel mai mare, cu bună rânduială cădind în chipul Crucii. Glasul al 5-lea

Pa $\bar{7}$
X

u vi ne e e se e e dar R^{q} să că
de em la a Ti i ne zi idi i i to o o
rul R^{q} Ce la ce pre e Cru u ce mâ âi ni i

i le ția ai î î în ti ins ș'ai zdro bit de
 to o ot pu te e e rea a ce lu ui ră ă ău

Eu vi ne se dar să că dem la Ti ne zi di
 to o rul ce la ce pre Cru ce mă ai ni le
 ția în tins ș'ai zdro bit de tot pu te e rea ce
 lu ui ră ă ău

Măinile tale m'au făcut și m'au zidit, înțelepțește-mă și
 mă voiu învăța poruncile tale.

Cuvine-se dar, să slăvim a ta 'ngropare, Doamne,
 că cu patimile tale ne-ai scos dîn iad, și din strică-
 ciune toți ne-am mântuit.

Cei ce se tem de tine mă vor vedeà, și se vor veseli, că
 întru cuvintele tale am nădăjduit.

Groază au luat, și pământul și soarele, Doamne,
 apuind tu ne'nseratul soare Hristos și în mormânt
 cu trup, acum puindu-te.

Cunoscut-am, Doamne, că drepte sunt judecățile tale, și
 întru adevăr m'ai smerit.

Adormind Hristos, făcător de viață somn în groapă,
 din cel greu somn al păcatului ne-a întors, și pre
 neamul omenesc l-a ridicat.

Facă-se dar mila ta ca să mă mângâie, după cuvântul
 tău robului tău.

Una numai eu, am născut Fiu fără de durere,
dar acum nu-ți sufer patima Fiul meu, cea Curată
mult jelindu-se ziceă.

Să-mi vie mie îndurărilor tale, și voiui fi viu, că legea ta
cugetarea mea este.

Sus văzându-te, de Treime nedespărțit, Doamne,
iară jos fiind cu trupul mort pre pământ, Serafimii
s'au înfricoșat acum.

Să ne rușineze cei mândri, că cu nedreptate au făcut asupra
mea fărădelege, iară eu mă voiui învăța întru poruncile tale.

Ruptu-s'a acum, a Bisericii catapeteasmă, și lu-
minătorii ș'au stins lumina lor, sub pământ tu soare
ascunzându-te.

Să mă întorcă pe mine cei ce se tem de tine, și cei ce
cunosc mărturiile tale.

Pre cel ce dintâiu, tot pământul a înfipt cu voia,
il acopere pământul ca pre un mort, îngrozește-te
dar acum cerule.

Fie inima mea fără prihană întru îndreptările tale, ca să
nu mă rușinez.

Sub pământ te-ai pus, cel ce ai zidit pre om cu
mâna, ca să scoli pre omul tot din căderea lui, cu
puterea cea atotputernică.

Stinge-se spre mântuirea ta sufletul meu, întru cuvintele
tale am nădăjduit.

Ა Ბ Გ Დ Ე Ვ Ზ Თ Ი Კ Ლ Მ Ნ Ო Პ Ჟ Რ Ს Ტ Უ Ფ Ქ Ღ Ყ Შ Ჩ Ც Ძ Წ Ჭ Ხ Ჯ Ჰ Ჱ Ჲ Ჳ Ჴ Ჵ Ჶ Ჷ Ჸ Ჹ Ჺ ᲻ ᲼ Ჽ Ჾ Ჿ Რ Ს Ტ Უ Ფ Ქ Ღ Ყ Შ Ჩ Ც Ძ Წ Ჭ Ხ Ჯ Ჰ Ჱ Ჲ Ჳ Ჴ Ჵ Ჶ Ჷ Ჸ Ჹ Ჺ ᲻ ᲼ Ჽ Ჾ Ჿ

A a du na a ț i v ă s ă c ă n t ă m p l ă n s s f ă n t a

cum cu ja a le ca fe me e i le ce-au a
 dus mir de de mult ca și noi cu e le să
 ă ne bu cu u ră ă ăm

Sfârșitu-s'au ochii mei întru cuvântul tău, zicând când mă vei mângâia.

Mir adevărat ești, Cuvinte, fără 'mputinare, pentru care și femeile mir ți aduc, celui viu ca unui mort și îngropat.

Că m'am făcut ca un foale în brumă, îndreptările tale nu le-am uitat.

Ingropându-te, ai zdrobit acum iadul Hristoase, și cu moartea ta pre moarte ai omorît, și din stricăciune neamul mântuiești.

Câte sunt zilele robului tău, când vei face mie judecată de către cei ce mă gonesc?

Râu de viață ești, ce verși viu Dar de înțelepciune, iar în groapă apuind viață dăruești, celor din adâncurile iadului.

Spusu-mi-aiu mie călcătorii de lege bârfeli, ce nu sunt ca legea ta Doamne.

Ca să înnoesc, firea oamenilor cea zdrobită, am voit de mi-am rănit trupul meu acum; deci nu plânge Maica mea jelindu-te.

Toate poruncile tale sunt adevărul, fără dreptate m'au gonit, ajută-mi.

Sub pământ apui, cel ce ești luceafăr al dreptății,

și pre morți ca dintr'un somn greu îi înviezi, și gonești din iad tot întunerecul.

Puțin nu m'am sfârșit pre mine pre pământ, iară eu n'am părăsit poruncie tale.

Fir în două firi, întru tot dătător de vieață, în pământ s'aruncă astăzi jelindu-l toți; însă răsărind, lumea va bucură.

După mila ta viază-mă, și voiu păzi mărturiile gurii tale.

S'a temut Adam, Dumnezeu umblând în Raiu atuncea; iar acum s'a veselit c'ai venit la iad; căci căzând atunci, acum s'a ridicat.

In veac Doamne cuvântul tău rămâne în cer, în neam și în neam adevărul tău.

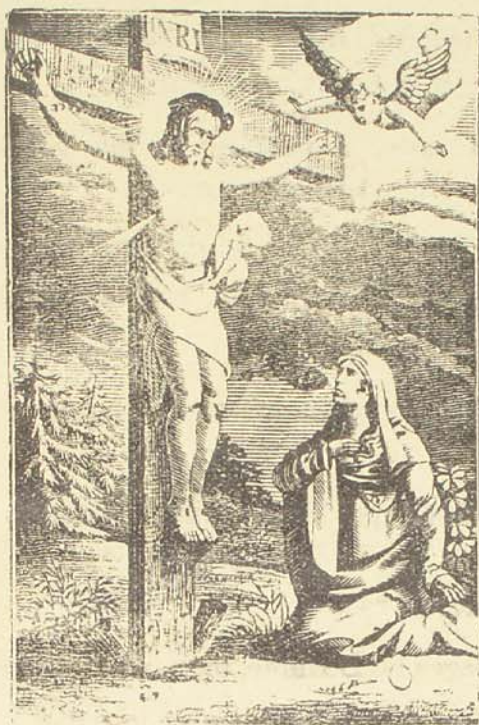
Jertfe jalnice ți-a adus plâns cu jale Fecioara, strigând dacă te-a văzut pus mort în mormânt înviază Fiul meu precum ai zis.

Intemeiat-ai pământul și rămâne.

Iosif te-a pus, cu evlavie în groapă nouă și cântări de îngropare dumnezeești, ți-a cântat cu multe lacrimi îndoindu-le.

Cu rânduiala ta rămâne ziua, că toate sunt slujitoare ție.

M ai ca ta a a a cum pi ro nit vă zân du te
 pre Cru u ce cu'n tris ta rea ca cu cu u e
 le s'a pă truns ș'a tre cut prin su u fle tul e ei
 sa bi e

Că de n'ar fi fost legea ta gândirea mea, atuncea aş fi pierit întru smerenia mea.

Cel ce ești a tot mângâiere și dulceată, Doamne, Maica ta amar văzându-te adăpat, lacrimi de amărăciune a vărsat.

În veac nu voi uita îndreptările tale, că într'însele m'ai viat.

Rău mă întristez, și rărunchii mi se rup, Cuvinte, văzând cea fără dreptate jungherea ta, Preacurata a zis acum cu plângere.

Al tău sunt eu mântuește-mă, că îndreptările tale am căutat.

Ochii tăi cei dulci, ș'ale tale buze cum voi în-

chide, și ca pre un mort cum dar te voiu și'ngropă?
A strigat Iosif prea 'ncutremurat.

Pre mine m'au așteptat păcătoșii să mă piardă, mărturiile
tale am cunoscut.-

Iosif cântări cu Nicodim de îngropare cântă lui
Hristos celui de voie pus în mormânt, și cu dânșii
cântă cetele cerești.

A tot sfârșitul am văzut sfârșit, desfătăta este porunca
ta foarte.

Sub pământ apui, mântuire Soare al dreptății,
deci și buna a ta Maică ce te-a născut, a apus din
lipsa de vederea ta.

Cât am iubit legea ta, Doamne, toată ziua gândirea mea este.

Iadul s'a 'ngrozit, dătătorule de viață, Doamne,
dacă s'au văzut prădat de averea lui, și 'nviați pre
morții cei din veac legați.

Mai mult decât pre vrăjmașii mei m'au înțeleptit cu po-
runca ta, că în veac a mea este.

Soare luminos, după noapte răsare Cuvinte, iar
tu după moarte înviind luminezi, mai curat precum
David a poruncit.

Mai mult decât cei ce mă învață am înțeles, că mărturiile
tale gândirea mea este.

Primindu-te în sân, Ziditorule, pământul s'a clătuit
de frică, Mântuitorule, și pre cei morți tremurând
i-a liberat.

Mai mult decât cei bătrâni am priceput că poruncile tale
am căutat

Ń
q̃

I i o si f a cum și Ni co dim cu mi ruri Hri stoa
a se du pă cu vi in țã ca a pre un mort te
ung zi când o pă mân te'n fri co o șa ză ă te

Despre toată calea rea am oprit picioarele mele, ca să
păzesc cuvintele tale.

Ai apus acum, și împreună soarele cu tine, și cu-
tremur toată făptura a luat, a tot făcător Domn
cunoscându-te.

Dela judecățile tale nu m'am abătut, că tu ai pus lege mie.

Piatra cea din unghiu se acopere de cea tăiată, și pre Dumnezeu ca pre un om muritor, îl ascund și toate se cutremură.

Cât sunt de dulci gâtlejului meu cuvintele tale, mai mult decât mierea gurii mele.

Vezi pre ucenic, ce iubiai și pre mine a ta Maică, și cum nu răspunzi o prea dulcele meu Fiu, a strigat Curata, tânguindu-se.

Din poruncile tale am cunoscut, pentru aceasta am urât toată calea nedreptății.

Tu ca cel ce ești dătător de viață, Cuvinte, n'ai ucis pre cei ce te-au răstignit acum, ci împreună și pre ai lor morți înviezi.

Făclie picioarelor mele este legea ta, și luminează cărărilor mele.

Nici chip ai avut, nici frumusețe'n patimă Cuvinte, dar după'nviere ne-ai strălucit pre toți, și dumnezeeste ne-ai înfrumusețat.

Juratu-m'am și am pus ca să păzesc judecățile dreptății tale.

Ascunzându-te în pământ, ne'nserate luceafăr, și pre tine neputând răbdă Soarele s'a întunecat întru amiazăzi.

Smeritu-m'am până în sfârșit, Doamne, viază-mă după cuvântul său.

Luna, soarele, dimpreună să'ntunecă, Doamne, robi cunoscători la toți arătându-se și cu haine negre îmbrăcându-se.

Cele de bună voie ale gurii mele bine le voește, Doamne,
și judecățile tale mă învață.

De ai și murit, ci sutașul Dumnezeu te strigă, dar
eu cum voi îndrăzni a te pipăi, mă'ngrozesc și tremur
a zis Iosif.

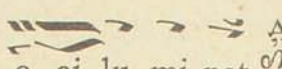
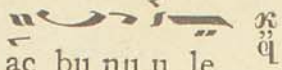
Sufletul meu în mâinile tale sunt pururea, și legea ta
n'am uitat

Adormit Adam, și din coasta lui și-a scos lui-și
moarte, iar tu Dumnezeul meu adormind acum, viața
lumii izvorăști din coasta ta.

Pus-au păcătoșii cursă mie, și dela poruncile tale
n'am rătăcit.

A a dor mind a cum ai scu lat pre cei le gați Hri

 stoa a se și'n vi ind din morți Cu vin te

 e ai lu mi nat pre toți a dor mi i ții din ve

 ac bu nu u le

Moștenit-am mărturiile tale în veac, că bucurie inimii mele sunt.

De ai și murit, dar dai vin de mântuire lumii, ceea ce ești viță de vie și veșnică, slăvesc patima și răstignirea ta.

Plecat-am inima mea ca să fac îndreptările tale în veac pentru răsplătire.

Cum cei gânditori, cele'ntâi cete fără de trupuri, gol bătut mort sângerat laudă ți-aduc, și îndrăzneala jidovilor sufere.

Pe călcătorii de lege am urât, și legea ta am iubit.

Indărătnic neam jidovesc, ce ai luat arvuna, cunoscut-ai ridicarea Bisericii, pre Hristos dar pentru ce l-ai osândit?

Ajutorul meu și sprijinitorul meu ești tu, întru cuvintele tale am nădăjduit.

Cu batjocură se îmbracă cel ce'mpodobește cerul, stelele, luceferii, soarele și pământul tot l-a înfrumusețat.

Depărtați-vă dela mine cei ce vieleniți, și voi eu cercă poruncile Dumnezeului meu.

Ca un pelican, din rănită coasta ta, Cuvinte, pre

ai tăi fii ce-au murit înviezi acum, picături de viață preste ei picând.

Apără-mă după cuvântul tău și mă viază, și nu mă rușină pre mine dela așteptarea ta.

Oarecând Navi a oprit pre soare în cer din cale, iară tu Hristosul meu ascunzându-te, ai surpat pre domnul beznii iadului.

Ajută-mi și mă voiu mântui, și voiu cugeta întru îndreptările tale.

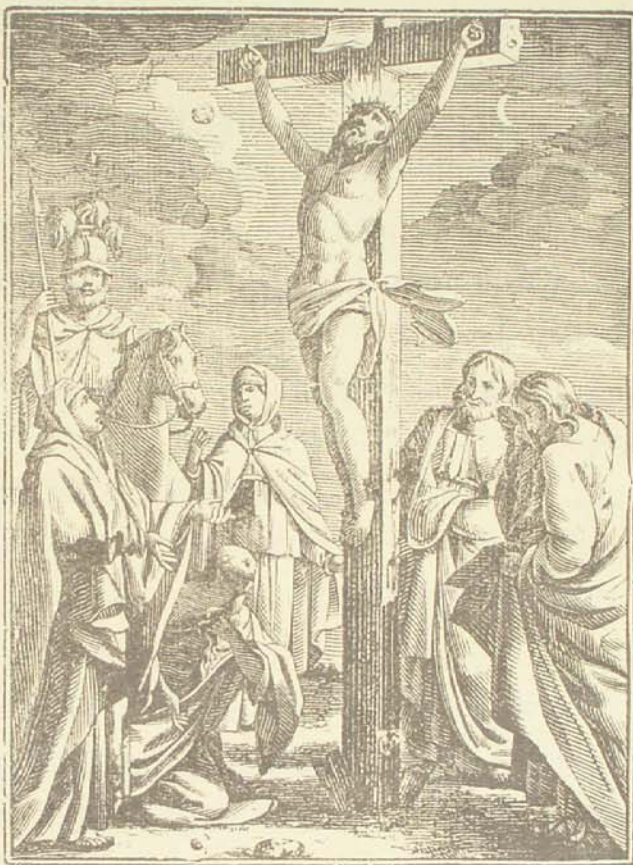
Nici cum n'ai rămas, depărtat de sân părintesc, Doamne, și dupăce ai voit a te face om, și în iad Hristosul meu te-ai pogorit.

Defăimat-ai pre toți cei ce se depărtează dela îndreptările tale, că nedrept este gândul lor.

Cruce-ai suferit, cel ce spânzuri pământul pre ape, și fără suflare acum te-ai culcat pre el, ci nu poate a răbdă și tremură.

Călcători de lege am socotit pre toți păcătoșii pământului, pentru aceasta am iubit mărturiile tale.

Vai o Fi i iul meu zi ceă cea prea cu ra tă
 cu ja a le că pre ca re te și neam lu u mii
 îm pă rat a cum o sân dit te văz și ră stig
 ni it

Pătrunde cu frica ta cărnurile mele, că de judecățile tale
m'am temut.

Insuș Gavriil, mi-a vestit viind din cer la mine,
că va fi împărăția Fiului meu, 'mpărăție veșnică
deapururea.

Făcut-am judecată și dreptate, nu mă da pre mine celor
ce-mi fac strâmbătate.

Ș'a lui Simeon, s'a plinit acum proorocia, că prin
inima mea sabie a trecut, o Emanuile și o a pătruns.

Primește pre robul tău întru bunățate, ca să nu mă
clevetească cei mândri.

Incai de cei morți, ce i-a înviat stăpânul Domnul, rușinați-vă o jidovi necredincioși, ci cunoașteți pre cel ce ați ucis acum.

Ochii mei s'au stins întru mântuirea ta, și întru cuvântul dreptății tale.

Soarele văzând, apuind a ta lumină, Doamne, s'a 'ngrozit și întunecându-și lumina sa, s'a ascuns ne-suferindu-te 'n mormânt.

Fă cu robul tău după mila ta, și întru îndepărtările tale mă învață.

Cu amar a plâns, prea curata Maica ta, Cuvinte, dacă te-a văzut pre tine pus în mormânt, pre cel fără început și Dumnezeu.

Robul tău sunt eu, înțelepțește-mă și voi cu cunoaște mărturiile tale.

Omorirea ta, prea curată Maica ta Hristoase, neputând a o vedea, se rugă, zicând: să nu zăbovești viață între morți.

Vremea este a face Domnului, stricat-a legea ta.

Iadul cel cumplit, spăimântatu-s'a de tine, Doamne, cel ce ești soare-al dreptății nemuritor, și îndată a dat pre cei legați din el.

Pentru aceasta am iubit poruncile tale, mai mult decât aurul și topazia.

Vede-se acum, mare și înfricoșată taină, cel ce dă la toți viață, moare vrând, ca pre morții cei din iad să-i facă vii.

Pentru aceasta spre toate poruncile tale m'am îndreptat,
toată calea nedreaptă am urît.

Coasta ți-au împuns și ți-au pironit mâinile,
Doamne, și cu rana cea din coastă ai vindecat, ne'n-
frânarea mâinilor strămoșilor.

Minunate sunt mărturiile tale, pentru aceasta le-a cercat
pre ele sufletul meu.

π x

P lîn s'au oa a re e când cei de ca să pre fi iul

Ra hi i lei iar a cum pre al Fe cioa a rei

Fiu îl je lesc cea ta u ce ni i ci lor cu u

Mai ca lui

Arătarea cuvintele tale luminează, și înțelepțește pre prunci.

Palmă i s'a dat lui Hristos, și loviri preste față,
celui ce-a zidit tot omul cu mâna lui, ș'ale fiarei
fălci de tot le-a sfărâmat.

Gura mea am deschis și am tras Duh, că de poruncile
tale am dorit.

Toți cei credincioși, îți cinstim cu laude Hristoase,
răstignirea și 'ngroparea și patima, că ne-ai izbăvit
de moarte veșnică.

Slavă...

Fără de 'nceput, cel ce ești Părinte, Fiu și Duh
sfânt, întărește stăpânirea 'mpăraților, și le dă isbândă
asupra celor răi.

Și acum...

Ceea ce-ai născut, pre viaț'a toate, Hristos Domnul, încetează Preacurată smintelile, și unire 'n pace dă Bisericii.

Și iar Troparul cel dintâiu dela a doua stare.

n̄ q̄ x̄

Qu vi ne se dar ^{n̄ q̄} să că dem la ti ne Zi di
 to o rul ^{n̄ q̄} ce la ce pre Cru ce mâ ai ne le 'țiai
 în tins ^{n̄ q̄} ș'ai zdro bit de tot pu te e rea ce lu
 ui ră ă ă ă ăă ă ă ău ^{n̄ q̄}

Apoi Ectenia cea mică, și Vosglasul stării a doua:

Că stânt ești Dumnezeu nostru, cel ce te odihnești pre scaunul slavei cel de Heruvimi, și ție slavă înălțăm, împreună și Părintelui tău celui fără de început, și prea sfântului și bunului și de viață făcătorului tău Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Și începem:

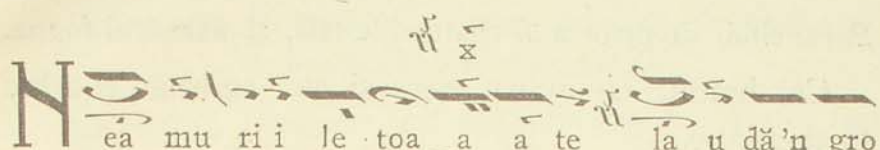

A TREIA STARE

Și iarăș cădind cel mai mare, începe a cânta pe glasul
al 3-lea. Ga $\frac{5}{x}$

V
ea a a mu ri i le toa a a te e
e e la a a u dă 'ngro pă ă ă rii'ția duc
Hri stoa a a se a a al me eu $\frac{5}{x}$

 N e a m u r i i l e t o a a a t e l a u d a ' n g r o

 p a a a r i i ' t i a d u c H r i s t o a a s e a l m e e u

Caută spre mine și mă miluește, după judecata celor ce iubesc numele tău.

Arimatianul, jalnic te pogoară, și în mormânt te 'ngroapă.

Pașii mei îndreptează-i după cuvântul tău, și să nu mă stăpânescă toată fărădelegea.

Cele înțelepțite, mir ție Hristoase, aduc cu sârguință.

Ferește-mă de clevetirea oamenilor, și voiu păzi poruncile tale.

O făptură vino, psalmi de îngropare, lui Hristos să-i aducem.

Fața ta arat-o preste robul tău și mă învață îndreptările tale.

Pre cel viu ce doarme, toți cu mir să-l ungem, cu mironosițele.

Izvoare de apă au izvorât ochii mei, pentrucă n'am păzit legea ta.

Prea 'ncuviințate, Iosife, îngroapă pre cel ce dă viață.

Drept ești, Doamne, și drepte sunt judecățile tale.

Cei hrăniți cu mana, sfat viclean^a ridică, spre tine ce le-ai dat-o.

Poruncit-ai dreptate a fi mărturiile tale, și adevărul foarte.

Cei hrăniți cu mana, fiere și cu smirnă 'ți-aduc să te-adape.

Topitu-m'a rănirea ta, că au uitat cuvintele tale
vrăjmașii mei.

O ce nebunie! Pre Hristos omoară Evreii cei zavistnici.

Cu foc lămurit este cuvântul tău foarte, și robul tău l-a iubit pre el.

Q a cel ce tur bea a a ză ă au vân dut I u ũ
u da pre Zi di to o rul lu mii

Mai tânăr sunt eu și defăimat, îndreptările tale nu le-am uitat.

Vinde slobozirea, rob se dă pre sineș, Iuda cel pierzător.

Dreptatea ta dreptate în veac, și legea ta este adevărul.

Bine a zis Psalmistul, groapă adâncă este gâtlejul jidovilor.

Necazuri și nevoi m'au aflat, poruncile tale sunt
gândirea mea.

Strâmbe căi și rele, la spurcații jidovi, pururea au fost și curse.

Drepte sunt mărturiile tale, înțelepțește-mă, și voi fi viu.

Iosif, Nicodim, pre Domnul îngroapă cu toată
cuviința.

Strigat-am cu toată inima mea, auzi-mă, Doamne,
îndreptările tale voiu căută.

Slavă ție, Doamne, cel ce dai viață, și iadul l-ai
omorît.

Strigat-am ție, mântuește-mă, și voiu păzi mărturiile tale.

Maica și Fecioara, când te-a văzut jos mort, se
tânguia cu jale.

Apucat-am înainte fără de vreme și am strigat, întru
cuvintele tale am nădăjduit.

r̄ x

P ri mă va ră du u ul ce Fi iul meu prea
du ul ce frum se e ța a un de ți-a a pu us

Apucat-am înainte ochii mei către dimineată, ca să cuget
la cuvintele tale.

Plângere prea mare a pornit Curata, dac'ai murit,
Cuvinte.

Glasul meu auzi-l Doamne după mila ta, după judecata
ta mă viază.

Mir și cu miresme, cele înțelepțite, ți-au adus să
te ungă.

Apropiatu-s'au cei ce mă goniau fărădelege, și dela legea
ta s'au depărtat.

Cu moartea pre moarte o omori, Cuvinte Dum-
nezeu tare fiind.

Aproape ești tu, Doamne, și toate căile tale sunt adevărul.

Scapă amăgitul, înșeală-se vicleanul, prins de-a ta înțelepciune.

Din început am cunoscut dintru mărturiile tale, că în veac le-ai întemeiat pre ele.

Cade în stricăciune, și 'n iad se pogoară, Iuda vânzătorul.

Vezi smerenia mea, și mă scoate, că legea ta n'am uitat.

 S pini ciu lini și cu u ur se sunt că i le I u
u dei ce lui ne bu un și vi clea an

Judecă judecata mea și mă scapă, pentru cuvântul tău mă viază.

Pier răstignitorii, cu toți împreună, ce te hulesc pre tine.

Departe este dela păcătoși mântuirea, că îndreptările tale nu le-au căutat.

Toți pier împreună, în fundul stricării, bărbații sângiuirilor.

Indurărilor tale multe sunt, Doamne, după judecata ta mă viază.

Unule născute, Fiule din Tatăl, cum rabzi de voie patimi.

Mulți sunt cei ce mă gonesc și mă necăjesc, dela mărturiile tale nu m'am abătut.

Maica Mielușeava, Mielul ei pre Cruce, văzându-l s'a văitat.

Văzut-am pre cei neînțelegători și mă topiam, că cuvintele
tale nu le-au păzit.

Trup ce dă viață, Iosif îngroapă, 'mpreună cu
Nicodim.

Vezi că poruncile tale am iubit Doamne, după mila ta
mă viază.

Glas a dat Fecioara, și a vărsat lacrimi, inima
pătrunzându-și.

Incepătura cuvintelor tale este adevărul, și în veac toate
judecățile dreptății tale.

O a mea lumină! Fiul meu cel dulce, cum zaci
acum în groapă.

Boierii m'au gonit în zadar, și de cuvintele tale s'a
înfricoșat inima mea.

Pre Adam și Eva, ca să scap o Maică, vroind
rabd, ci nu plânge.

Bucură-mă-voiu eu de cuvintele tale ca cel ce află
dobânzi multe.

F i iul meu slă ve e scu u ți a ta a în
du ra a a re că vo înd ra a abzi a ce stea

Nedreptate am urît și m'am scârbit, iar legea ta am iubit.

Cu oțet și fiere te-au adăpat, Doamne, ca să
strici gustul Evei.

De șapte ori în zi te-am lăudat, pentru judecățile
dreptății tale.

Te-ai suit pre Cruce, cel ce prin lumină, pre
jidovi mare-ai trecut.

Pace este multă celor ce iubesc legea ta, și nu este lor
sminteală.

De mir purtătoare, viind l'a ta groapă, ți-au adus
mir cu lacrimi.

Așteptat-am mântuirea ta, Doamne și poruncile tale am iubit.

Scoală-te 'ndurate, și pre noi ridică din iad și
d'întunec.

Păzit-au sufletul meu mărturiile tale, și le-a iubit foarte.

Scoală-te Milostive, zis-a vărsând lacrimi, Maica
ta ce te-a născut.

Păzit-am poruncile tale, și mărturliile tale, că toate căile
mele înaintea ta sunt, Doamne.

Grăbește înviază, și întristarea schimbă a Maicii
tale, Doamne.

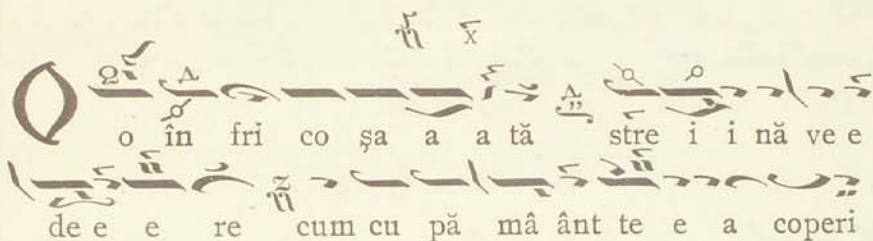
Să se apropie rugăciunea mea înaintea ta, Doamne, după
cuvântul tău mă înțelepțește.

Cele cerești cete, s'au îngrozit de frică, văzându-te mort, Doamne.

Să intre rugăciunea mea înaintea ta, Doamne, după
cuvântul tău mă mântuește.

Celor ce cu frică, te slăvesc pre tine, iartă-le
ori ce-au greșit.

Răspunde-vor buzele mele laudă, când mă vei învăța
îndreptările tale.

O în fricoșă a a tă stre i i nă ve e
de e e re cum cu pă mâ ânt te e a coperi

Spune-va limba mea cuvintele tale, că toate poruncile
tale sunt dreptate.

Oare când Iosif ți-a slujit în fugă, iar altul te
îngroapă.

Fie mâna ta să mă mântuiască, că poruncile tale
am voit.

Plânge, se jelește, prea curata Maică, de-a ta
moarte, Cuvinte.

Dorit-am mântuirea ta, Doamne, și legea ta gândirea
mea este.

Frică ia pre îngeri de a ta îngropare, a toate
făcătorul.

Viu va fi sufletul meu și te va lăuda, și judecățile tale vor ajuta mie.

Cu mir și miresme, ți-au stropit mormântul cele înțelepțite.

Rătăcit-am ca o oaie pierdută, caută pre robul tău, că poruncile tale n'am uitat.

Pace adunării, nouă mântuire, prin înviere-ți dă-ne.

Slavă... ✠ ✕

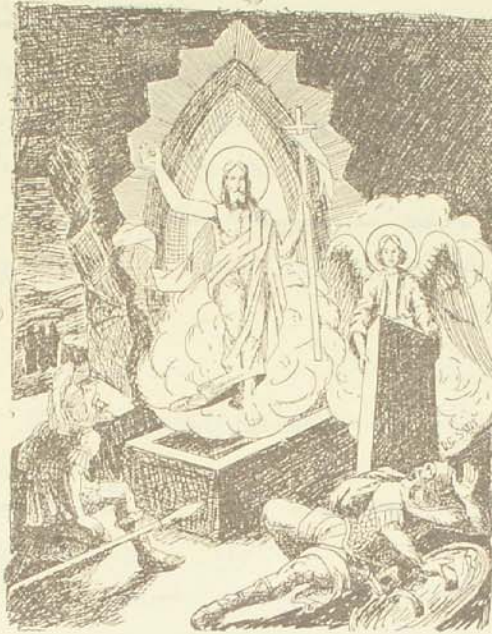
O tre i me sfâ â ân tă Ta tă Fiu și i
Du u u hul pre toți ne mi i lu e ște.

Și acum... ✠ ✕

R o bi lor tăi Ma a ai că dă le ca să va a
a ză În vi e rea Fi i iu lui Tă ău

Și îndată cântăm:

BINECUVÂNTARILE INVIERII

GLASUL, al 5-lea Δ 9 Pa

B i ne e ești cu u vâ ân tat Doa a a am ne
 e e Δ 9 în va a ță ă ne e pre noi i în
 drept ă ă ă ri i le e ta a a a le Δ 9

S o bo o ru ul i în ge resc s'au mi rat vâ
 ză ân du u te Δ 9 în tru ce ei mo orți so o co ti it
 fi i i i ind Δ 9 și pu te e rea mo or ții Mân

tu i to o ru le e e stri câ â â ând ^Δ și în
 pre u u năă cu u ti ine e pre e A da am scu u
 lâ â ând ^κ și din ia ad pre to o o oți slo o o bo
 zi i i in du-i ^κ

Bine ești cuvântat Doamne... ^κ

P en tru ce Mi i i ruri ^κ prin mi los ti vi re
 cu la a a cră ăămi o u ce ni i i i țe e a
 me este e ca a ați ^κ In ge rul cel ce au stră lu
 ei i i it la a mor mâ ânt a zi is Mi ro no
 si i țe e lo or ^Δ ve de eți vo oigroa a a a pa
 a și i în țe e le e e geți ^κ că Mân tu i to o
 o o ru u ul a î î î în vi ia at di i in mormânt ^κ

Bine ești cuvântat Doamne... ^κ

P oa arte de di i mi i i nea a a ță ^κ Mi ro
 no si țe le au a a le er ga a a at ^Δ la groa pa ta

a a a tã ân gu i in du u se e e și i în na
 i in tea lo or a stã tut I. în ge rul și i a a zi
 i i is Vre me atân gu i i i i i re ei a
 î în ce e ta a at nu u ma ai plã â ân geți ci
 A po o o stoo li i lor spu u neți I î în
 vi e e e e rea a

Bine ești cuvântat Doamne...

Mi ro no si țe e le e fe me ei cu mi
 i i ruri vi i ind la groa pa a ta a a a Mãn tu
 i to ru u le e a au plã â âns ia ră î
 în ge rul că tre dâ â ân se le a a grã
 it zi i câ â â ând pen tru ce cu u ce e ei morți pre
 ce e e el vi i iu so o co o ti i iți că aci ca uu
 Du um ne zeu a î î î în vi ia at di i in mor mã ânt

Slavă, a Treimeii.

S la a vă Ta tă lui și Fi i u lui și Sfâ â â ân
tu u lu ui Du u u uh

I n chi nă ă ă ă ă mu ne e e Ta a
a tă lu ui și i Fi i i u lui și Sfâ â â ân
tu u lu ui Du u u uh Sfi i i i in te ei tre
e i i imi î în tru u o o fi i i in ță ă
ă cu se ra fi i i i i mi ii stri gâ â â ând Sfâ
â â ânt Sfâ ânt Sfâ ânt e ești Doa a a a mnee e

Și acum a Născătoarei.

Ș i a cum și pu ru u rea și în ve e ci ii ve e
ci lo or a a mi i in

P re dă tă to rul de e e e e vi i ea a a
ță ă ă nă scâ â ân du ul Fe cioa a a ră ă
de pă ca at pre e A a da am l. ai i iz bă ă vi i it

și bu cu ri e e e E e e e e vi îi în
 lo cul în tris tă rii ai dă ru u i i i it $\frac{\Delta}{\Omega}$
 și i pre e ce ei că ă zu u uți $\frac{\Delta}{\Omega}$ din vi iea a
 a a a ță ă ă $\frac{\kappa}{\Omega}$ i-a î în dree p ta a at la a a a
 ce e e iași $\frac{\kappa}{\Omega}$ ce el ce s'a în tru u pa at din ti
 i i ne Dum ne ze eu și i om $\frac{\Delta}{\Omega}$

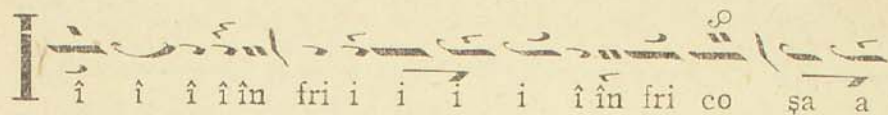
A a li i lu i i a a a A li i lu
 i a $\frac{\kappa}{\Omega}$ A li i lu i i a a Sla a vă ți ee Dum
 ne ze e u u le $\frac{\Delta}{\Omega}$

A a li i lu i i a a a A a a a li i
 i lu u u i i i a $\frac{\kappa}{\Omega}$ A a a a li i i
 lu u i i i a $\frac{\kappa}{\Omega}$ Sla a a vă ă ă ă ți
 i i e e Dum ne ze u le e e e e

Acets Irmos se cântă după sfârșitul Vecerniei, când sărută poporul
Sfântul Aer.

Glas. 5 N q Pa.

 I î î î î în fri i i i i în fri co șa a
 a a a tu u u s'a a a a au pă ă ă ă ă
 ă ă mâ â â â â â ân tu u u u ul
 schi i i i i i im ba a a schim ba a a
 a tu, u u u u s'a a a a a Soa a
 a a Soa a re e e le e e e e e e și
 i s'a a a a a a î î î î î în tu ne e
 e e e e e e ca a a a a a a at lu u
 u u u u u mi i i i na a ru u u
 u up tu u u s'a a a a a ca a a a a ta
 a a a a pe e e tea a a a a zma a a a
 Bi se e e e e ri i ce e ei cea a
 Du u mne e e e e ze ea a a a a a scă ă

ă ă și i i i i pie e e e e tri
 le e e e s a a a au pie e tri le s' a a au de e e
 e e e e e spi i ca a a at că ă pre e
 Cru u u u u ce e e e s' a a spâ â â ân
 zu u u u ra a a a at cel dre e e e e
 cel dre e ept Dum ne ze e e e e u ul pă ă
 ri i i i i i in ți i i i i lo o o o o
 or ce le lă ă u u da a a a at și prea
 a a a a prea a a a a slă ă vi i i i i i i

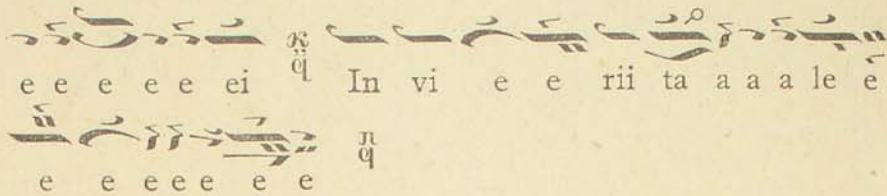
După încunjurarea Bisericii cu Sfântul Aer, se începe a cânta această
stihiră din ușa Bisericii, până când ajunge cel mai mare înaintea ușilor
împărătești

Glasul al 5-lea Pa

Ve niți să ă fe ri ci im pre e e I i o si f
 cel de a pu u ru urea po o o o o mee e e e
 nit ca re le noa ptea a ve ni i i i it la
 a Pi lat și i ă a ce e e ru ut pre e

vi i ea a ța tu u u u u tu u u u
 ror ⁿq dă ă-mi pre a ce e est Stre e e e
 in ^oq ca re nu a re e u u un de să-și ple e e
 ce e e ca a a a pul dă ă ă ă ă-mi pre
 e a a ce e e est Stre e e in ⁿq pre ca a
 re le u ce ni cu ul ce el vi i i i cle an ^oq l-au
 vân du u ut spre e e moa a a ar te dă ă-mi
 pre e a a ce e e est Stre e e in ⁿq pre ca re
 le Mai ca a vă ă ză ă ân du l pe Cru ce e e ră ă
 sti ig nit ^oq sus pi nă ă ănd gră ă ă ia
 și ca o Ma a a a ai că ă ă ă ă stri ga a
 a Va a a ai mi i i e Fi i i i iul
 mie e eu Va a a a ai mi i i i e e e Lu mi
 i i na a a a mea ⁿq și I i i i i ni i
 ma a a mea a a ce e a iu u u bi i i i

tă ⁿq că ce le ce mi s'au zi is de e e Si i
 me on ^κq în Bi se ri i că ă ă mai na i i in
 te e e s'a au pli i i nit ⁿq I i i i ni
 i ma a a ta ^κq Á a a a ar mă ă ^κq o va
 pă ă ă tru u u u unde ci plâ â â ân ge e
 e rea a a mea în tru bu cu ri i i ia
 In vi e e ri ii ta a a le o o în toa
 a ar ce ^κq In chi nă ă ă ă ă mu u u
 ne ^κq Pa ti mi i lo or Ta a a le Hri i stoa a
 a a se ⁿ In chi nă ă mu u ne e ^y
 Pa ti mi i lo or Ta a a le e e Hri i is toa a
 a se ⁿq în chi nă mu u ne Pa ti mi lor ta a a a le
 Hri i is toa a a se ^κq și Sfi i i i i i i
 in te e e ei și Sfi i i i in te e e e e

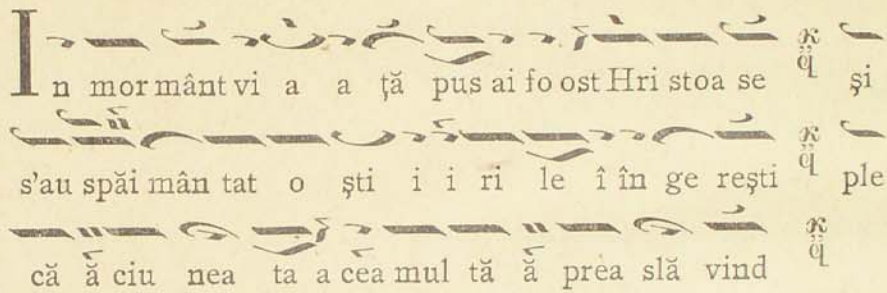

ALTE TIPURI DE CÂNTĂRI

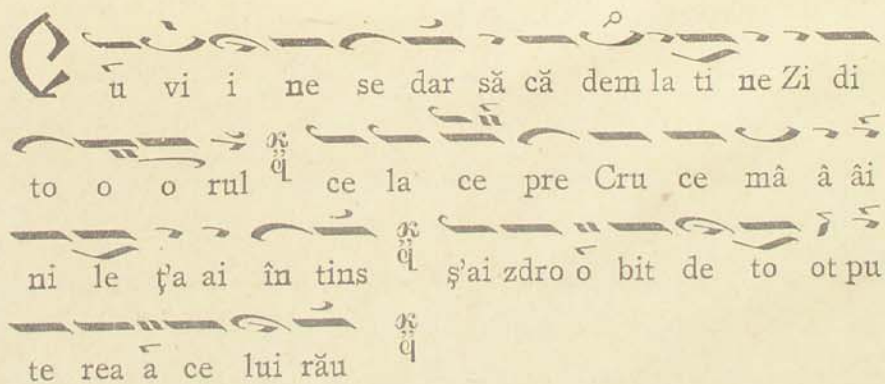
DE
ȘTEFAN POPESCU

Fost profesor de muzică bisericească la Seminarul Central din București.

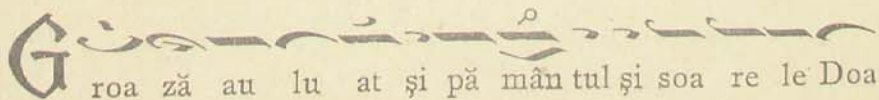
Starea întâia, Ehul lăturaș $\overset{\circ}{\underset{\circ}{q}}$ Ke $\overset{\circ}{\underset{\circ}{f}}$

Starea a doua ehul lăturaș $\overset{\circ}{\underset{\circ}{q}}$ Ke $\overset{\circ}{\underset{\circ}{f}}$

Și Altfel $\overset{\circ}{\underset{\circ}{q}}$ Ke

a a a am ne a pu ind tu ne'n se ra a
 tul soa re e Hri stos și'n mo or mânt cu tru up a
 cum pu ũ in du te

Starea a treia, Ehul Ț Ga

Nea a mu ri i le toa a a te e e e
 la a u dă'n gro pă ă ă rii ț'a duc Hri stoa a se al meu

Și altfel Ț Ga

E a cel ce tur bea a a ză ă ă ă a vân
 dut I u ũ u da pre Zi di to o o rul lu u mei

Altfel Ț Ga

Pri mă va ră du u ul ce Fi ul meu cel du ũ
 ul ce frum se țe a u un de ți-a pus

Alta Ț Ga

Fi ul meu Slă ve e e scu-ți a ta în gro
 pa a a re că vo ind ra abzi a ce e stea

ECTENIILE

Ce se zic când se înconjoară biserica cu epitaful

Când vine cu epitaful în dreptul străzii celei dintâiu, se oprește și zice Preotul sau Diaconul dacă este: *Miluește-ne pre noi, Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru prea Înălțatul și de Hristos iubitorul Regele nostru. Pentru Arhiepiscopul sau Episcopul nostru.. Pentru buna liniște a văzduhului și îmbelșugarea roadelor pământului și pentru pacea a toată lumea.* Vosglas: *Că milostiv și iubitor de oameni, și celelalte.*

Apoi viind în dreptul Sfântului Altar, se oprește iarăși și zice: *Miluește-ne pre noi, Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru fericirii și pururea pomenirii ctitori ai Sfântului locașului acestuia, și pentru toți cei mai dinainte adormiți părinții și frații noștri, cari zac aicea și pretutindea drept credincioși creștini.* Vosglas: *Că milostiv și iubitor de oameni, și celelalte.*

După aceea viind în dreptul străzii a doua, zice: *Miluește-ne pre noi, Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru cei ce aduc, daruri și fac bine în Sfânta și întru tot cinstită Biserica această. Pentru cei ce se ostenesc și cântă, și pentru poporul ce stă înaintea și așteaptă dela Tine mare și bogată milă.* Vosglas ca mai sus.

Pe urmă viind înaintea bisericii, zice: *Miluește-ne pre noi, Dumnezeuule... Încă ne rugăm pentru toți cedincioșii creștini și pentru ca să se păzească Sfânta Biserică această, țara această, toate orașele și satele, de ciurmă, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea asupra-ne a altor neamuri și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă bunul și iubitorul de oameni Dumnezeuul nostru, să întoarcă toată mânia care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pre noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră și să ne miluească pre noi.* Vosglas: *Auzi-ne pre noi, Dumnezeuule, Mântuitorul nostru, și celelalte, și intră în biserică.*

**Membrii Sfântului Sinod care compun Comisia de revizuire
a cărților de ritual:**

Prea Sfințitul Arhiepiscop GURIE al CHIȘINĂULUI

Prea Sfințitul PLATON PLOEȘTEANUL

Prea Sfințitul ILARION BACĂOANUL

Director al Tipografiei, PAVEL SURU.

Șef General, ZAMFIR IONESCU.